

Balance paa Statsvirksomhedernes Budget, ligesom man ogsaa indenfor Postvæsenet i al Almindelighed er paa det rene med, at netop gennem den bedst mulige Arbejdsydelse skaber man Betingelser for at opnaa den bedst mulige Løn, som Forholdene nu en Gang tillader.

Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger om de Ændringer, her er Tale om; idet jeg i det hele kan henholde mig til den Begrundelse, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg finder det saaledes ganske i sin Orden, at man søger at skaffe størst mulig Sikkerhed for, at den Eneret, som Postvæsenet har med Hensyn til erhvervsmæssig Besørgelse af Posten, søges bevaret, da det har vist sig, at den har kunnet omgaa paa forskellig Maade; der foreslaas i saa Henseende visse Ændringer til § 5. Fremdeles foreslaas en ny Art Forsendelse, Forretningspapirer, som vi har kendt i Forholdet til Udlandet. Enkelte Medlemmer har maaske lagt Mærke til det posttekniske Forhold, at der dér er en Gradation mindre, end man i øvrigt har for Postforsendelser; dette hænger sammen med, at man har en højere Minimumstakst for Forretningspapirer end for Tryksager og Vareprøver, da den førstnævnte Art Forsendelser nyder en fortrinnsvis Befordring i Forhold til Tryksager.

Jeg mener, det er ganske rigtigt og forretningsmæssigt klogt, at man foreslaar en lavere Takst for lokale Tryksager. Vi var i sin Tid paa dette Omraade nede paa en saa lav Takst som 2 Ø., men den er kommet helt op paa 8 Ø., og der er ingen Tvivl om, at vi dér er kommet saa højt op, at det slet ikke kan betale sig for Postvæsenet at opretholde de nuværende Takster.

Der er dernæst Tale om en mindre Nedsættelse af Taksterne for Pakker. Jeg tror, denne Nedsættelse er paakrævet; Taksterne for Pakker blev under Krigen forhøjet i langt højere Grad end Brevporto. Jeg vil her gøre opmærksom paa den Enkelthed, at vi i de tidligere Postlove havde det saaledes, at Mindstetaksten for Pakker indtil 1 kg var den samme som for de tunge Breve indtil 1 kg. Der foreslaas nu her en Nedsættelse for Pakkernes Vedkommende, men ikke for de tunge Breves Vedkommende, og der sker saaledes en Forskydning mellem de to Takster; men det kan undersøges i Udvalget, om denne Forskydning har været tilsigtet.

Naar vi ved tidligere Lejligheder har forhandlet om Postloven, har vi særlig forhandlet om Rentabiliteten for Postvæsenet

med Hensyn til Besørgelsen af Aviser; jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind herpaa, idet Rigsdagen gentagne Gange har udtalt som sit Ønske, at vi skal bevare en relativt lav Avisporto. Der har været megen Tale om Dagbladsporto og Ugebladsporto. Det er med en vis Tilfredshed, jeg ser, der foreslaas en Ændring med Hensyn til disse Takster, idet jeg i Fjor udtalte mig meget skeptisk om den Søndring, som blev foretaget mellem Ugeblade med begrænset og Ugeblade med ubegrænset Annoncestof. Det har vist sig, at denne Skepsis var berettiget, idet et stort Antal Blade har søgt at komme ind under den lave Porto ved at indskrænke Annoncemængden, idet man derved har kunnet spare 1 Kr. 10 Ø. om Aaret i Porto. Jeg finder det derfor — idet jeg ikke tror, at hverken Postvæsenet eller Rigsdagen kan paatage sig den moralske Opgave at sondre mellem Blade af mere eller mindre kulturel Betydning — rigtigt, at vi naar til en ensartet Takst, saaledes som det her er foreslaaet, paa 2 Ø.

Man vil saa have nogen Kompensation ved at forhøje Overvægtsporto; dette var vi i Fjor ogsaa inde paa i Folketingsudvalget, men det blev ikke gennemført. Der er ingen Tvivl om, at der er Begrundelse herfor, idet det er de tunge Blade, der voldes mest Ulejlighed. Paa den anden Side kan det siges, at naar vi nu staar overfor en Nedsættelse af Taksterne, kunde man vel vente, at der ikke paa noget Omraade vilde ske en Forhøjelse. Jeg lagde Mærke til, at netop umiddelbart før dette Lovforslag blev fremsat, bebudede en Række Blade en Nedsættelse af deres Abonnementspris, idet de jo har haft en vis Ret til at gaa ud fra, at der ikke for deres Vedkommende vilde ske nogen Forhøjelse. Jeg antager, den højtærede Minister vil være villig til at forhandle med Udvalget om, hvorvidt denne Bestemmelse skal opretholdes.

Det er antydnet, at man med Hensyn til Brevkort vil gaa bort fra at kræve særlig Betaling for Kartonen, og jeg vil meget henstille, at man helt stryger denne Betaling af 2 Ø.; det er i Virkeligheden en kedelig Takst, vi har: 17 Ø. for et 15. Ø.s Brevkort.

Jeg skal ikke fremsætte flere Udtalelser om det foreliggende Lovforslag; men kun udtale det Haab, at Postvæsenets Forretninger maa tage til, og at det maa lykkes at bringe Udgifterne ned, saa at vi inden ret længe kan gaa til en større Nedsættelse af de almindelige Posttakster, særlig altsaa for Brevportoens Vedkommende, og her